

Πορίσματα Ημερίδος με θέμα: "Η Ορθοδοξία απέναντι στη σύγχρονη άρνηση". (φωτογραφίες).

Ἡ «Σύναξη γιά τήν Ὁρθοδοξία», καί ἡ «Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν», ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱ.Μ.Πειραιῶς, διοργάνωσαν καί πραγματοποιήσαν τό Σάββατο 18 Μαΐου 2019 στό Στάδιο Ειρήνης καί Φιλίας (Σ.Ε.Φ.) Ἡμερίδα μέ θέμα:

«Ἡ Ὁρθοδοξία ἀπέναντι στή σύγχρονη ἄρνηση».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κήρυξε τήν ἔναρξη τῆς ἡμερίδας καί ἀνέπτυξε τό θέμα: «Υφίσταται ἀναγκαιότης ἀλλαγῆς τοῦ συνταγματικοῦ πλαισίου σχέσεων Ἐκκλησίας – Πολιτείας, ἰσχύοντος τοῦ ἄρθρου 13 περί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στήν Ἑλλάδα; Μῦθοι καί Παρανοήσεις».

Ὁ κ. Γεώργιος Ἀποστολάκης, Ἀρεοπαγίτης, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μέσα σέ μιᾶ «θρησκευτικά οὐδέτερη» πολιτεία. Συνέπειες».

Ὁ κ. **Γεώργιος Δ. Ποταμιάς**, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ὁ Γάμος καί ἡ Οἰκογένεια σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 21 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος».

Ὁ Ἄρχιμ. π. **Παῦλος Δημητρακόπουλος**, θεολόγος - συγγραφέας, Δ/ντῆς Γραφείου Αἱρέσεων & παραθρησκευῶν Ἱ.Μ.Πειραιῶς, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Οἰκουμενισμός: νεώτερες ἐξελίξεις ἀπό τή Σύνοδο τῆς Κρήτης μέχρι σήμερα».

Ὁ κ. **Ἀνδρέας Μπλάνος**, Ὑπ/γος (εα), πρώην Δ/ντῆς Διεθνῶν Σχέσεων ΓΕΕΘΑ καί δημοσιογράφος τοῦ Ἀχελῶος TV, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Τό Μακεδονικό ζήτημα. Παρελθόν, παρόν καί μέλλον» καί

Ὁ κ. **Λάμπρος Σκόντζος**, θεολόγος - συγγραφέας ἀνέπτυξε τό θέμα: «Τό οὐκρανικό ζήτημα ὡς μεῖζον ἐκκλησιαστικό καί ἐκκλησιολογικό πρόβλημα. Προτάσεις».

Ἡ ἡμερίδα διεξήχθη ὑπό τήν προεδρία τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **πρωτοπρ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ** καί κατέληξε στά παρακάτω Πορίσματα:

Ἡ Ὁρθοδοξία, δηλ. ἡ ὀρθόδοξη πίστη καί ζωή ὅπως βιώνεται στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί μάλιστα στήν ἱστορική της σάρκα, τή ρωμαϊκή, ἑλληνορθόδοξη παράδοση, στέκεται κριτικά ἀπέναντι στίς μεθοδευμένες ἐπιθέσεις τῆς Νέας Τάξεως πού ἀρνεῖται τήν ἰδιοπροσωπία τοῦ ἔθνους μας καί στοχεύει στήν εὐρύτερη ἀποδόμηση τῆς κανονικῆς δομῆς καί τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας στά πλαίσια τῆς ἀντιχριστοῦ ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποιήσεως. Ἡ Ὁρθοδοξία μέ εἰλικρίνεια, χωρίς φόβο καί ὑπεκφυγές δίδει σαφεῖς καί διαυγεῖς ἀπαντήσεις σέ ὅσα τεκταίνονται μέ τήν καθοδήγηση τοῦ ξένου παράγοντα μέσα καί ἔξω ἀπό τήν πατρίδα μας, μέ σκοπό τήν ἀφύπνιση καί ἐγρήγορηση τῶν ὀρθοδόξων. Ἔτσι :

1. Εἶναι ἀδικαιολόγητη ἡ ἐμμονή τῶν κρατούντων ὅλου τοῦ πολιτικοῦ φάσματος γιά τροποποίηση τῶν σχέσεων κράτους - Ἐκκλησίας στά πλαίσια τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἀπό τή στιγμή πού εἶναι ἤδη διακριτοί οἱ ρόλοι Ἐκκλησίας - Πολιτείας καί τό κράτος νομοθετεῖ ἐρήμην ἢ καί ἐναντίον τοῦ δόγματος καί τοῦ ἠθους τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξάλλου ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως πού προκύπτει ἀπό τήν ὀρθόδοξη πίστη καί τίς εὐαγγελικές ἀρχές τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, προστατεύεται ἀπό τό ἄρθρο 13. Πίσω ἀπό τόν λεγόμενο χωρισμό Ἐκκλησίας- Πολιτείας ὑποκρύπτεται ἕνας «κρυφός διωγμός» πού στοχεύει στό μαρασμό τῆς Ἐκκλησίας. Ἀληθινή μεταρρύθμιση τοῦ κράτους δέν εἶναι ὁ χωρισμός κράτους Ἐκκλησίας ἀλλά ἡ ἀντιμετώπιση τῆς γραφειοκρατίας, τῆς κομματοκρατίας καί τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς.

2. Στήν ἐκκλησιαστική μας Παράδοση, ἡ Ἱερωσύνη καί Βασιλεία ὡς ἰσότιμες συνεργάζονται γιά τό καλό τῶν πολιτῶν. Μέ τήν ἐθνική παλιγγενεσία ἐπανασυνδέεται Ἕθνος καί Ἐκκλησία. Τό κράτος διοικήθηκε μέ τούς νόμους τοῦ Βυζαντίου (τοῦ Ρωμαϊκοῦ) καί ὅλα τά Συντάγματα ἐπιβεβαιώνοντας τήν ἐπιθυμία τῶν Ἑλλήνων νά εἶναι στενά συνδεδεμένοι μέ τήν Ἐκκλησία πανηγυρικά καθιέρωναν στήν προμετωπίδα τους τήν ἐπίκληση στήν Ἁγία Τριάδα. Τό ἄρθρο 3 καθιερώνει δύο παράλληλα συστήματα σχέσεων Κράτους Πολιτείας πού εἶναι ἔτσι ρυθμισμένες, ὥστε δέν ἔχουν ἀνάγκη ἐπανακαθορισμοῦ: Ἕνα σύστημα σχέσεων μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ἕνα σύστημα ὁμοταξίας μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Ἡ προτεινόμενη τροποποίηση τοῦ ἄρθρου 3 βάζει τό θεμέλιο χωρισμοῦ Κράτους - Ἐκκλησίας καί μαζί μέ τήν προσθήκη περί «θρησκευτικῆς οὐδετερότητος» θά ἐπιφέρει μιᾶ ἄλλη ἐρμηνεία τῆς ἐννοίας τῆς «ἐπικρατοῦσης θρησκείας». Μέ τήν νομοθεσία πού θά ἀκολουθήσει θά ἐπιχειρηθεῖ μιᾶ ἀποεκκλησιαστικοποίηση τῆς δημόσιας ζωῆς καί τοῦ Ἕθνους.

3. Σ' αὐτό τό πλαίσιο τῆς ἀποδομήσεως τῶν θεμελίων τοῦ ἔθνους μας ἐντάσσεται καί ἡ ἀπάλειψη ἀπό τό ἄρθρο 21 τῆς φράσεως ἡ «οἰκογένεια» ἀποτελεῖ τό «θεμέλιο τῆς συντήρησης καί προαγωγῆς τοῦ Ἕθνους». Τό ἄρθρο αὐτό λειτουργεῖ προστατευτικά καί ἐγγυᾶται τόν πουργῆνα τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου γιά τόν γάμο καί τήν οἰκογένεια. Ὑπό νομική ἀλλά καί ὑπό φιλοσοφική - κοινωνιολογική ἐννοια ὁ γάμος εἶναι θεσμός ὑπό τήν ἐννοια τῆς ὑπαγωγῆς δύο ἑτεροφύλων προσώπων σέ μιᾶ ἔνωση καί λόγῳ τῆς ἀξίας του, τοῦ παρέχεται ἰδιαίτερη προστασία. Τό δέ οἰκογενειακό δίκαιο ἔχει χαρακτηῖρα ἐθνικό διότι ἐπηρεάζεται ἀπό τά ἦθη καί τίς παραδόσεις τοῦ λαοῦ καί ἔχει δεχθεῖ ἔντονη τήν ἐπίδραση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατά τή διαμόρφωσή του.

Ἀπό τό 1982 καί μετά, εἰσάγεται μέ σειρά νόμων ὁ πολιτικός γάμος, τό συναινετικό διαζύγιο, τό σύμφωνο συμβιώσεως κατ' ἀρχάς διαφορετικοῦ φύλου καί στή συνέχεια ὁμοφυλοφίλων προσώπων καί ἄλλες ἀλλαγές στό νομικό καθεστῶς προστασίας τοῦ γάμου. Τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας βασισμένο στό ἄρθρο 21 ἔπαιξε διαχρονικά καταλυτικό ρόλο στήν προστασία τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογένειας καί δὴ τῆς πολύτεκνης. Προκειμένου νά προστατεύσει τό δικαίωμα ἐλευθερίας συνάψεως γάμου, σέ ἀπόφασή του μιλάει γιά τό «θεσμό τοῦ γάμου ὡς ἠθικοῦ καί πνευματικοῦ δεσμοῦ... πρὸς πραγμάτωση κοινοῦ βίου» καί τήν ὀφειλομένη ἀπό τό νόμο προστασία τῆς οἰκογένειας. Μέ ἄλλες ἀποφάσεις του ἔκρινε ὡς ἀντισυνταγματικές διατάξεις πού θέσπιζαν δυσμενῆ φορολογική ἐπι-

βάρυνση τῶν ἐγγάμων, ἀπαγόρευση διπλῆς καταβολῆς οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος στους συζύγους. Ἐπίσης ἔκρινε ὡς ἀντισυνταγματική τή μή χορήγηση τῆς ἰσόβιας σύνταξης τῆς θανούσης πολύτεκνης μητέρας στόν ζῶντα σύζυγο, ἐπικαλούμενο τήν προστασία τοῦ Συντάγματος γιά τήν πολύτεκνη οἰκογένεια. Ἀκόμη λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τό δημογραφικό πρόβλημα, τό ΣτΕ προστάτευσε μέ ἀποφάσεις του τήν παιδική ἡλικία καί τή μητρότητα. Πιστεύουμε ὅτι καί μετά τίς καταπληκτικές ἀποφάσεις γιά τόν ὀρθόδοξο χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, τό ΣτΕ θά παραμείνει πυλώνας δημοκρατίας καί προστασίας τῶν θεμελίων τοῦ Ἑθνους.

4. Φοβερές συνέπειες ἀκολουθοῦν τή Σύνοδο τῆς Κρήτης. Μέ τόν τρόπο συγκροτήσεώς της καί τίς ἀποφάσεις της τραυματίστηκε ἡ πανορθόδοξη ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ὄφελος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Μετά τή Σύνοδο αὐτή ἀλλοιώνεται τό Συνοδικό σύστημα καί ἀναπτύσσεται ἡ νέα οἰκουμενιστική θεωρία τοῦ «Πρώτου ἄνευ ἴσων». Ἀκολουθοῦν διαιρέσεις, θυελλώδεις ἀντιδράσεις ἐπισκόπων, μονῶν, κληρικῶν, ἀλλά καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ γιά ὅσα ἔγιναν στή Σύνοδο.

Ἀπό πλευρᾶς τῶν συντελεστῶν τῆς Συνόδου γίνονται προσπάθειες:

α. Προβολῆς τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης ὡς μεγάλου γεγονότος.

β. Μέσω τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν γίνεται προπαγάνδα ὑπέρ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης.

γ. Γίνεται προσπάθεια νά γίνουν ἀποδεκτές ἀπό τό Ἅγιο Ὅρος οἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης.

δ. Μέ τίς ἀποφάσεις της ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης συνεργεῖ στήν παγκόσμια ἐξάπλωση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Λύση γιά τά ἀδιέξοδα πού δημιουργήθηκαν, ἀποτελεῖ ἡ σύγκληση Πανορθόδοξου Συνόδου γιά τήν καταδίκη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης.

5. Ἡ ἐλληνικότητα τῆς Μακεδονίας μας ἀποδεικνύεται εὔκολα ἀπό τίς ἀρχαιολογικές ἀνασκαφές, ἀπό τήν ἐλληνική γλῶσσα καί τά ἔθιμα τῶν Μακεδόνων, ἀπό τά ἱστορικά της ὄρια ὅπως διαμορφώθηκαν ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Φιλίππου τοῦ Β' καί ἀπό τή διαχρονική συμμετοχή τῶν Μακεδόνων στους ἐθνικούς ἀγῶνες. Οἱ γείτονες μας στά Βαλκάνια ἐδῶ καί 140 χρόνια μηχανορραφοῦν παραχαράσσοντας τήν ἱστορική ἀλήθεια καί διεκδικώντας ἐδάφη τῆς Μακεδονίας. Ὁ Κροάτης Τίτο το 1944 δημιούργησε τή λεγόμενη «μακεδονική ἐθνότητα» καί τήν «Ὁμόσπονδη λαϊκή δημοκρατία τῆς Μακεδονίας», τό κρατίδιο τῶν Σκοπίων. Μετά ἀπό προπα-

γάνδα δεκαετιῶν, ὅπου τὰ Σκόπια διεκδικουῖσαν τήν ὀνομασία «Μακεδονία» πρὶν τέσσερις μῆνες, κατόπιν πρωτοφανῶν μεθοδεύσεων, ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήνων κύρωσε τήν ἐπαίσχυντη Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν χαρίζοντας στά Σκόπια τήν ὀνομασία «Βόρεια Μακεδονία». Ἡ συμφωνία αὕτη ὅχι μόνο δέν ἀποτελεῖ λύση ἀλλά στήν πραγματικότητα μ' αὕτην εἰσερχόμεστε σέ ἓνα ἐπικίνδυνο στρατηγικό ἀνταγωνισμό μεταξύ Δύσης καί Ἀνατολῆς. Οἱ ἐπικυρίαρχοι Εὐρωπαῖοι ὑπονομεύουν μέ τή Συμφωνία αὕτη τήν ἐθνική ταυτότητα καί ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδος. Ἐπομένως ἡ ἐπιλογή ἀπό μέρος μας ἄρνησης καί μίσους γιά τήν ἐθνική μας ταυτότητα θά ὀδηγήσει σέ ἄλλα ἐπικίνδυνα ἀδιέξοδα καί νέες πιθανές παραχωρήσεις.

Ὁ ἑλληνικός λαός ἀπορρίπτει τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί τό ἀπέδειξε μέ τά πολυάριθμα συλλαλητήρια σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, δίνοντας τό μήνυμα ἀρνήσεως τόσο τῆς διαστρεβλώσεως τῆς ἱστορίας μας ὅσο καί τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐθνομηδενισμοῦ. Πολλοί καθηγητές καί διεθνολόγοι ἐπισημαίνουν ὅτι εἶναι προβληματική καί ἄκυρη ἡ Συμφωνία αὕτη. Ἐκεῖνο πού ἀπαιτεῖται σήμερα εἶναι τό γενναῖο φρόνημα, ἡ ἀνδρεία, ἡ ἀνιδιοτέλεια καί ἡ αὐτοθυσία πού μποροῦν νά ἀναχαιτίσουν τήν νεοταξική ἰσοπέδωση τῶν πάντων. **Νά συνεχισθεῖ ὁ ἀγῶνας γιά τήν ἀκύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν.**

6. Σέ ὅλο τό ἀρνητικό κλίμα τῆς παντοδαπῆς συγχύσεως σέ ἐθνικό καί οἰκουμενικό ἐπίπεδο, προστέθηκε καί τό θέμα τῆς χορηγήσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου στήν Οὐκρανική Ἐκκλησία. Μετά τήν ἀπομάκρυνση τῶν κομμουνιστῶν ἀπό τήν Οὐκρανία, κατά τή δεκαετία τοῦ 1990 φιλόδοξοι κληρικοί δημιούργησαν σχισματικές «ἐκκλησίες». Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο χωρίς τή συμμετοχή ἢ ἔστω τή σύμφωνη γνώμη τῶν ἄλλων Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, χορήγησε αὐτοκεφαλία στήν Οὐκρανική Ἐκκλησία παρά τό γεγονός ὅτι ἡ κανονική Ἐκκλησία δέν τή ζήτησε. Καταφρονώντας τό συνοδικό πολίτευμα καί τίς ἀρχές τοῦ Κανονικοῦ δικαίου συνάσπισε τίς σχισματικές παρατάξεις τίς ὁποῖες ἀναγνώρισε ὡς κανονική Ἐκκλησία καί κατέστησε «σχισματική» τήν κανονική Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας. Ἔτσι δημιούργησε χειρότερη κατάσταση καί διετάραξε τήν ἐνότητα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, δημιουργώντας νέο σχίσμα μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἀποκαθιστώντας τούς σχισματικούς καί αὐτοχειροτόνητους ἐπισκόπους. Μόνη λύση γιά νά θεραπευθεῖ τό τραῦμα τῶν πολλῶν σχισμάτων εἶναι ἡ ἀνάκληση τοῦ Τόμου Αὐτοκεφαλίας καί ἡ ἐξέταση χορηγήσεως της ἀπό Πανορθόδοξο Σύνοδο.

Τό θέμα τῆς σημερινῆς ἡμερίδας ἦταν «ἡ Ὀρθοδοξία ἀπέναντι στή σύγχρονη ἄρνηση». Ἀναλύθηκαν τέσσερα ἐπί μέρους θέματα, πού ἀνέ-

πτυξαν οι ἔγκριτοι ὁμλητές, τούς ὁποίους θερμότατα εὐγνωμονοῦμε καί εὐχαριστοῦμε.

Σήμερα στήν πνευματική μας φαρέτρα ἔχουμε ἀποσαφηνισμένα τά αὐτονόητα ἄλλωστε, ἐπιχειρήματα πού μποροῦν νά μᾶς χρησιμεύσουν, πάντοτε κρατώντας τήν ἐν Χριστῷ διάκριση, γιά τήν καλή ὁμολογία πού ἀπαιτεῖ ἀπό ὅλους ἐμᾶς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὥστε νά εἴμαστε ὄντως τά φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας Του μέ ζωντανές ἐλπίδες ζωῆς αἰωνίου.

Ταπεινῶς φρονοῦμε, ὅτι οἱ πολλές πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί οἱ διάπυρες εὐχές τῶν ἐπωνύμων ἀλλά καί ἄνωνύμων ἀναρίθμητων ἁγίων μας μποροῦν νά ἀκυρώσουν τά σκοτεινά σχέδια τῆς Νέας Ἐποχῆς καί νά καταστήσουν ξανά τήν πατρίδα μας πνευματικό ἐν Χριστῷ φάρο τῆς οἰκουμένης.

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>